

Skrälle och Bruno åker till Danmark

Måns Hägerdal

Illustrerad av Gunilla Guldbrand

divina media
PUBLISHING

”Att resa är att leva”

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

Det var en gång en hund och en katt
som var bästa vänner. De hade känt
varandra så länge de kunde minnas.
Katten hette Skrälle och var ofta
lite rufsig och oborstad, men
hunden tyckte om honom
ändå. Hunden hette Bruno
och var stor och brun
med snälla ögon och
flaxiga öron.

En vacker sommardag var Skrälle och Bruno ute och gick på stan. Efter ett tag kom de till tågstationen.

– Det var minsann längesen man åkte någonstans, sa Skrälle plötsligt. Undrar just vart tågen går nuförtiden. Vi kan väl kolla?

De gick fram till en stor skylt som visade vart och när tågen gick. Många av orterna hade de aldrig hört talas om.

– Nja, sa Skrälle. De där ställena låter väl inget vidare. Men vad står det högst upp? Köpenhamn har jag hört talas om.

– Det är Danmarks huvudstad, sa Bruno. Men tåget dit går nog ganska snart, för det står högst upp på tavlan. Det går från spår ett.

– Det är säkert det där! ropade Skrälle och pekade på järnvägsspåret närmast dem. Där är fullt med folk. Danmarks huvudstad säger du? Dit vill säkert alla åka, kom så sticker vi!

Innan Bruno hann reagera, hade Skrälle sprungit i väg mot folkmassan på perrongen. Bruno tyckte det var lika bra att springa efter.

Köpenhamn avgårstrax spår 1
Umeå
Stockholm
Göteborg

Precis när de kom fram, såg de tåget komma åkande en bit bort. Det hade många vagnar och fyllde hela perrongen när det stannade. Alla dörrar öppnades och en stor skara människor klev ut genom varje dörr.

– Det är visst många som vill åka *från* Köpenhamn också, sa Bruno.

När alla hade gått av klev nya människor på, och Skrälle och Bruno slank in tillsammans med dem. Vagnen var full med säten som såg sköna ut. Snart satt det någon på nästan varje säte.

Bruno och Skrälle funderade på var de skulle sitta. Längst bort i vagnen fanns några lediga säten under en skylt med en hund på.

– Där får säkert både du och jag sitta, sa Bruno och pekade.

– Du är den klokaste hunden på hela tåget! sa Skrälle med glittrande ögon.

De tog varsitt säte och kurade ihop sig. Bruno tyckte det var så skönt att han önskade att resan aldrig skulle sluta, eller ens börja för den delen.

Snart stängdes dörrarna och tåget gungade

igång. Först gick det ganska sakta, sedan fortare och fortare. Både stationen och staden försvann från fönstret. I stället dök det upp vackra ängar, åkrar och små byar.

Bruno njöt hela tiden av att titta ut, medan Skrälle var mer otålig. Han kunde knappt bärga sig att få se Köpenhamn.

Måns Hägerdal är född i Lund men bor i Oskarshamn och jobbar som bibliotekarie i Högsby. Tidigare har han bland annat arbetat utomlands på en bank och som lärarvikarie.

När det gäller läsning av böcker är Måns lite av en allätare. Han läser både barn- och vuxenböcker och såväl fakta som skönlitterärt. I sitt eget skrivande hämtar han främst inspiration från personer i sin närhet.

I denna bok har Måns samarbetat med illustratören Gunilla Guldbland som bland annat har illustrerat SVT:s julkalender "Julstrul med Staffan och Bengt", liksom en lång rad barnböcker, läromedel och vetenskapliga presentationer.